

CAGLIERO 11

Бюлетень Салезіянської Місіонерської Анімації

Видання Місіонерського Сектору для Салезіянських спільнот і друзів Салезіянських місій

Дорогі брати та друзі,
у перше півріччя цього 2016 року Генеральний Настоятель подарував мені можливість від його імені провести Надзвичайну Візитацію Провінції Гувахаті, у Північно-Східній Індії. Це одна з найкращих місіонерських історій Згромадження! Незабаром, у 2022 році, ми відзначатимемо сторіччя приїзду синів Отця Боско в цю частину Індії. Я зустрів тут найстарішого з місіонерів *ad gentes*: о. Маріо Порку, родом з Сардинії (Італія), громадянина Італії. Я зміг відсвяткувати з ним його 98-річчя, з яких “лише” 77—місіонерство в Індії. Як це вже стало традиційним для таких святкувань, йому запропонували різні типи різнобарвних шаликів. Я був поруч з ним. Щойно йому подарували перший, він дав його мені і сказав: “завези його, будь ласка, Марії Помічниці християн на Вальдокко”. І мені доведеться це зробити, з великою радістю та гордістю. Це прекрасно: віднайти такого місіонера, який у своєму віці продовжує почуватися сином Богородиці! Ось чого потребує Отець Боско: закоханих в Діву Марію місіонерів!

G. Basanes
о. Гільєрмо Базаньєс SDB
Радник у справах місій

Салезіянська Провінція Гувахаті і все Згромадження оплакують відхід з життя отця **Маріо Порку** 23 червня 2016 року. Він помер спокійно в оточенні співбратів, про що заявив Провінційний Настоятель о. Томас Ваттатара.

Чин похорону було відслужено в п'ятницю 24 червня у Сборі св. Йосифа в Гувахаті. Тіло о. Порку поховано на цвинтарі Узан Базар.

Найстаріший місіонер Північно-Східної Індії народився 21 травня 1918 року в Кальярі, Італія, але практично все своє життя, 75 років, провів в Індії. Він був одним з нешкідливих місіонерів”, який зміг стати громадянином Індії у 1965 році, коли місцевий уряд вислав місіонерів з Ассаму. О. Порку був тоді директором “Don Bosco School” Шиллонгу, престижного навчального закладу цього регіону. Першопроходець Касі та Гаро штату Мегхалая, як і долин Ассаму і сусіднього королівства Бутан, о. Порку став невгамовним місіонером у різних частинах регіону, відомого як “сім сестер”.

О. Порку був першопрохідцем і професійної підготовки Ассаму, а 30 травня цього року був присутнім на інавгурації нового великого центру електроніки при Технічно-Професійній школі Отця Боско Малігаону, яку він заснував у 1968 році. За роки існування ця структура надала технічну компетентну освіту бідній і полишеній молоді, яка не мала можливості вчитися і яка була родом з Ассаму і сусідніх штатів. Лише за останні три роки було підготовлено близько 3000 молодих осіб, 80% з яких успішно знайшла гідну роботу

[ANS 24 giugno 2016]

ПЛАНУЙТЕ, ПРОГРАМУЙТЕ, АЛЕ НЕ ЗАБУВАЙТЕ ПРО ІСУСА ХРИСТА!

Людство потребує Євангелія, джерело радості, надії і миру. Євангелізаційна місія має пріоритет, оскільки місіонерська діяльність є найбільшим викликом для Церкви. І “як би я хотів знайти відповідні слова, щоб пробудити ентузіазм до нового етапу євангелізації, повної запалу, радості, великодушності, відваги, безмежної любові і привабливості!” (*Evangelii Gaudium*, 261).

Благовіст є першою і постійною турботою Церкви, це її головне завдання, найбільший виклик і джерело її оновлення. Блаженний Павло VI додавав: “її покликання”. Справді, з євангелізаційної місії, її насиченості і ефективності постає справжнє оновлення Церкви, її структур і її душпастирської діяльності. Без євангелізаційної невгамовності та турботи неможливо розвинути достовірне і ефективне душпастирство, яке б поєднало звістку і сприяння людському розвитку. “Місіонерська діяльність є парадигмою для всякої дії Церкви” (*EG*, 15).

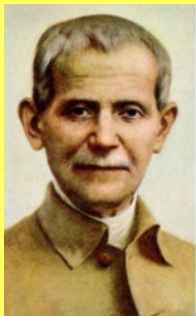
Ана вас чекає складне і привілейоване завдання: ваш погляд і ваша зацікавленість поширюються на широкі всесвітні горизонти людства, його географічні та передусім людські кордони... Будь ласка, вважайте на ризик стати простою недержавною організацією, офісом надання послуг. Гроші допомагають—безсумнівно—але вони можуть призвести до краху Місії. Функціоналізм, якщо його поставити головним елементом, неначе це найважливіше, призведе до краху; адже це означатиме забуття “джерела”, тобто Того, Хто провадить Місію. Будь ласка, не забувайте про Христа у ваших плануваннях і програмуваннях Місіонерської діяльності, адже вона належить Йому. Церква, яка обмежується ефективністю структур—мертва, навіть якщо ці структури і програми продовжать існувати.

Справжня євангелізація неможлива без освячуючої сили Святого Духа, оскільки лише Він може оновити, встрясти і надати поштовху Церкві, щоб вона відважно вийшла поза себе звіщати всім народам Добру Новину (*EG*, 261).

Пресвята Богородиця, зірка Євангелізації, нехай виблагає для нас цей запал до Царства Божого, щоб радість Євангелія сягнула всіх кінців землі і жодна околиця не була позбавлена її світла.

Благословляю вас всіх з любов'ю. І, будь ласка, не забувайте молитися за мене.

[З промови Папи Франциска учасникам Загальної асамблеї місіонерських організацій, 5 червня 2016. Ми цитуємо її, оскільки вона підкреслює певні пункти, які стосуються і селезіянської місіонерської діяльності.]

Свідчення селезіянської місіонерської святості

Отець П'єрлуїджі Камероні, SDB,
Генеральний Постулятор в справах канонізації святих

Згадуємо праведного Сімоні Сруджі (1877-1943), селезіянина-коадьютора, на могилі якого написано: “Співгромадянин Христа, Якого він бачив скрізь. Всім і у всьому він дарував себе, щоб відтворити Його в собі, скромній і лагідній постаті доброго самарянина”. В його записнику читаємо: “Справи богопосвяченої особи, незважаючи на свою простоту і мізерність, завжди цінні в очах Бога, якщо вони зроблені для Нього!”. “Любити Бога означає не ображати Його думками, словами чи вчинками, а любити Його так, як Він полюбив нас”.

Селезіянське Місійне Намірння

Щоб наші школи в Латинській Америці та на Карибських островах ставали дедалі кращою платформою для поширення Євангелія.

Велика кількість молоді шкільного і університетського віку у Латинській Америці та на Карибських островах є унікальною можливістю полегшення зустрічі з воскреслим Христом. Ми повинні просити Святого Духа, щоб Він допоміг і просвітив наші спільноти, щоб вони як провідні осередки виховно-душпастирського служіння змогли віднайти і укріпити найбільш відповідні та плідні шляхи і стратегії для більш ефективного проповідання Ісуса Христа нашій молоді у наших школах і університетах.

